

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 254/2025
29.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић, Владиславе Милићевић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Ђурица, чланова већа, у парници тужиоца САВА НЕЖИВОТНО ОСИГУРАЊЕ, Акционарско друштво за осигурање Београда, против туженог „СЕЛАВ“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Драгослав М. Петковић, адвокат у ... и туженог „ДИМБИ“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Немања Лукић, адвокат у ..., ради регреса, вредност предмета спора 3.736.652,75 динара, одлучујући о ревизији туженог „СЕЛАВ“ д.о.о. Београд, изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 1442/24 од 29.01.2025. године, у седници већа одржаној дана 29.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог „СЕЛАВ“ д.о.о. Београд изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 1442/24 од 29.01.2025. године, у делу у ком је одбијена жалба туженог „СЕЛАВ“ д.о.о. Београд и потврђена пресуда Привредног суда у Београду П 10880/21 од 28.11.2023. године у ставу I и IV изреке пресуде.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог „СЕЛАВ“ д.о.о. Београд изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 1442/24 од 29.01.2025. године у делу у ком је одбијена жалба туженог „СЕЛАВ“ д.о.о. Београд и потврђена пресуда Привредног суда у Београду П 10880/21 од 28.11.2023. године у ставу I и IV изреке пресуде.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 10880/21 од 28.11.2023. године, у ставу I изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан је тужени „СЕЛАВ“ д.о.о. Београд, да тужиоцу плати износ од 3.712.634,09 динара са законском затезном каматом од 01.07.2021. године и износ од 24.018,66 динара са законском затезном каматом од 01.07.2021. године до исплате. Ставом II изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу у ком је тужилац тражио да се обавезе тужени „СЕЛАВ“ д.о.о. Београд, да му исплати законску затезну камату на износ од 3.712.634,09 динара од 18.05.2021. године до 01.07.2021. године, као и на износ од 24.018,66 динара од 14.06.2021. године до 01.07.2021. године. Ставом III изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца у делу у коме је тражио да се обавезе тужени „ДИМБИ“ д.о.о. Београд, да тужиоцу плати износ од 3.712.634,09 динара са законском затезном

каматом од 18.05.2021. године и износ од 24.018,66 динара са законском затезном каматом од 14.06.2021. године до исплате. Ставом IV изреке, обавезан је тужени „CELAB“ д.о.о. Београд да тужиоцу накнади износ од 233.934,00 динара на име трошкова парничног поступка, а ставом V обавезан је тужилац да туженом „ДИМБИ“ д.о.о. Београд, накнади износ од 364.358,00 динара на име трошкова парничног поступка.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 1442/24 од 29.01.2025. године, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и туженог „CELAB“ д.о.о. Београд и потврђена је првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени „CELAB“ д.о.о. Београд, је изјавио ревизију побијајући другостепену одлуку у делу у ком је одбијена жалба туженог „CELAB“ д.о.о. Београд и потврђена првостепена пресуда у ставу I и IV изреке због погрешне примене материјалног права, позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23 - др.закон) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом обавезан је тужени „CELAB“ д.о.о. Београд, да тужиоцу плати износ од 3.712.634,09 динара са законском затезном каматом од 01.07.2021. године и износ од 24.018,66 динара са законском затезном каматом од 01.07.2021. године до исплате, по основу регреса у висини износа који је тужилац платио свом осигуранику Привредном друштву „Trans Lasa“ д.о.о. Београд, на име штете за ствари уништене у пожару, који се догодио 01.04.2021. године у објекту у Београду – ..., ул. ... бр. ..., у Хали магацина, чији је власник овде тужени „ДИМБИ“ д.о.о. Београд, а купац тужени „CELAB“ д.о.о. Београд. Из чињеница утврђених у овој парници произилази да је узрок пожара неисправна инсталација на електричном уређају-мрзалица, која је у власништу туженог „CELAB“ д.о.о. Београд, па како тужени „CELAB“ д.о.о. Београд, није доказао да је штета настала од узрока који се налазио ван ствари и како је висина штете утврђена спроведеним економско финансијским вештачењем, то су судови обавезали туженог „CELAB“ д.о.о. Београд, по основу одредбе члана 173. Закона о облигационим односима.

Циљ посебне ревизије није да се преиспитују правноснажне одлуке сходно појединостима конкретног случаја, већ да се кроз конкретни случај реши питање од посебног (ширег) интереса, а које се може подвести под један од основа из 404. став 1. Закона о парничном поступку. Наведено у овом поступку није случај. Наводима ревидент указује да судови погрешно закључују да је до пожара дошло услед употребе машине као опасне ствари и висину штете, чиме се заправо побија утврђено чињенично стање, што није разлог за изјављивање посебне ревизије. Напротив, судови

су, код чињенице да је узрок пожара опасна ствар-неисправна електрична инсталација на мрзалици, применили одредбу члана 173. Закона о облигационим односима и обавезали туженог „CELAB“ д.о.о. Београд, као власника опасне ствари на исплату утуженог износа. Само указивање на погрешну примену материјалног права није довољно да би се о изјављеној ревизији одлучивало као о посебној, нити ревидет прилаже супротне одлуке засноване на истом чињеничном стању. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин одлучивања и разлоге на којима је заснована побијана одлука, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за изузетну дозвољеност ревизије.

Стога је, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23), одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија туженог „CELAB“ д.о.о. Београд, није дозвољена.

Одредбом члана 485. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија у привредним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 19.11.2021. године, вредност предмета спора побијаног дела је 3.736.652,75 динара, односно динарска противвредност по средњем курсу еура на дан подношења тужбе 31.779,50 евра, који износ не прелази цензус прописан одредбом члана 485. Закона о парничном поступку, па ревизија није дозвољена.

Стога је применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Татјана Миљуш,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић